

Oponentský posudek na Bakalářskou práci

Název: Služby internetu 2. generace a jejich vliv na výchovu

Autor: Andrea Patáková

Vedoucí: Ing. Bořivoj Brdička Ph.D.

Oponent: Mgr. Daniel Tocháček

Rok: 2009

Andrea Patáková předkládá závěrečnou práci zaměřenou tematicky do velmi dynamicky se rozvíjející oblasti služeb internetu 2. generace. Pojmy internet 2. generace a Web 2.0 lze v dnešní době označit za všeobecně známé a značně rozšířené, přesto však většina uživatelů internetu má jen velmi mlhavé povědomí o tom, co konkrétního je možné si pod těmito termíny představit. Existuje dosud jen omezené množství informačních zdrojů, které v dostatečné míře předkládají uspokojivé definice těchto pojmů a pokud jde o přesnou specifikaci jednotlivých služeb doplněnou o jejich podrobnější charakteristiku lze konstatovat, že v této sféře jsou rezervy ještě výrazně větší než v oblasti terminologické.

Volba tématu, jakož i stanovení jednotlivých cílů práce – tj. teoreticko-terminologické uchopení tématu; výčet, kategorizace a charakteristika jednotlivých služeb internetu 2. generace a realizace empirického výzkumu vč. porovnání jeho výsledků se závěry zahraničních šetření – se tedy jeví být nanejvýše vhodná a aktuální. Rovněž k tendenci hledat a popsat spojitosti mezi fenomény internetu 2. generace či Webu 2.0 a sférami výchovy a vzdělávání je třeba zaujmout pozitivní postoj. Zvolené téma však přináší i jistá úskalí, která plynou z podstaty sledované oblasti, zejména pak z rychlého vývoje a překotných proměn k nimž dochází na tomto poli v relativně krátkém čase. Autorka práce si je ovšem této skutečnosti vědoma a úspěšně se s ní vyrovnává.

Z hlediska obsahu je práce rozdělena do čtyř zásadních částí: 1) základní teoretická východiska a terminologie; 2) komplexní výčet a charakteristika služeb internetu 2. generace a současně jejich kategorizace podle činnostního zaměření; 3) vlastní experimentální empirický výzkum vlivu služeb internetu 2. generace a Webu 2.0 na vývoj mladých lidí (z převážné většiny budoucích učitelů); 4) přehled podobně zaměřených zahraničních výzkumů a srovnání výsledků vlastního výzkumu se závěry zahraničních šetření. Základní vhled do problematiky poskytuje úvod práce. V závěru jsou shrnuty nejpodstatnější teoretické poznatky a stručně sumarizovány výsledky výzkumu a srovnání, v obou případech v kontextu aktuálního vývoje v oblasti služeb internetu. Práce rovněž obsahuje rozsáhlý seznam informačních zdrojů a pramenů.

V teoretické části práce jsou v dostatečné míře definovány klíčové pojmy a vhodným způsobem jsou rozpracována podstatná teoretická východiska. Přístup ke sledovanému tématu je možné označit za realistický, popisný a nezaujatý. Součástí tohoto oddílu by ev. mohl být i nástin kritických názorů na internet 2. generace a Web 2.0 (např. údajná reálná neexistence těchto fenoménů), avšak absence těchto hraničních postojů v textu není výrazně na škodu a vzhledem k rozsahu práce je plně akceptovatelná.

Text věnovaný výčtu, charakteristice a kategorizaci služeb internetu 2. generace a Webu 2.0 lze považovat za velmi přínosný, neboť, na rozdíl od standardně dostupných materiálů orientovaných do sledované tematické oblasti, uceleně a přehledně poskytuje potřebné informace o všech aktuálně dostupných službách a aplikacích internetu 2. generace. Uspořádání přehledu služeb dle činnostního zaměření je velmi vhodné s ohledem na to, že předmětem zájmu autorky je, vedle vlastního internetu 2. generace a Webu 2.0, také vliv těchto fenoménů na výchovu. V kapitolách druhé části práce lze vnímat poměrně silně náznaky snah o propojení odborné (v tomto případě víceméně technologické) roviny s oblastí pedagogiky. Tyto tendence jsou ovšem, do značné míry cíleně, omezovány. To je pochopitelné, protože možnosti autorky jsou v tomto směru zatím limitovány v současnosti uplatňovanou koncepcí učitelského studia, jehož bakalářská část je profilována jednoznačně do oblasti odborné, nikoli pedagogické a didaktické. Didaktická a pedagogická rovina využití služeb internetu 2. generace, zejména jejich vliv na vzdělávání, výchovu, socializaci atd., patří jednoznačně k nosným tématům a bylo by záhodno se této problematice dále věnovat, např. v diplomové práci během magisterského studia.

Vlastní dotazníkové šetření a srovnání jeho výsledků se zahraničními výzkumy vhodně doplňuje předchozí teoretické a přehledové kapitoly a umožňuje autorce vyvodit zajímavé závěry, které si zaslouží pozornost. Vzhledem k tomu, že uskutečněný výzkum měl charakter menšího experimentálního šetření, patří k jeho základní charakteristice relativně malé množství respondentů. Nezdá se však, že by tento fakt byl ku škodě, a že by měl vliv na zjištěné skutečnosti, o čemž mj. svědčí i závěry plynoucí ze srovnání se studii realizovanými v zahraničí. Jedinou výhradou k provedení šetření a jeho interpretaci budiž připomínka k nejednotnému a místy méně přehlednému způsobu publikace jeho výsledků – v některých případech jsou výsledky prezentovány textově, v některých jen graficky a v některých kombinovaně, přičemž volba způsobu prezentace jakoby v tomto případě postrádala jednoznačně identifikovatelný klíč.

Po formální a typografické stránce splňuje předložená závěrečná práce veškeré požadavky kladené na bakalářské práce. Vyhovující je taktéž po stylistické stránce a z hlediska gramatiky nelze vznést žádných vážnějších námitek. Práce je přehledná a srozumitelná, řada kapitol (kupř. oddílů zaměřených na výčet a charakteristiku služeb internetu 2. generace) je psána velmi poutavě a čtivě. Hlavní text práce by mohl být ještě doplněn poznámkovým aparátem umístěným přímo na stránkách práce, povětšinou však plně postačí odkazy mířící do seznamu informačních zdrojů.

Práci lze celkově hodnotit jako přínosnou a užitečnou pro studium a výzkum v oblasti sledované problematiky. Závěrečnou práci doporučuji k obhajobě.

Navržené hodnocení:

V Praze dne 24.8.2009

Mgr. Daniel Tocháček